

Rada Miejska w Nowym Miasteczku

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj.: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność w części, tj. w zakresie rozdziału II pkt 6 lit. a-d oraz pkt 7 ppkt 3,** uchwały Rady Miasta Nowe Miasteczko nr **V/16/11** z dnia 23.02.2011 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych dla Miasta i Gminy Nowe Miasteczko na rok 2011.

Uzasadnienie

W dniu 23.02.2011 r. Rada Miasta Nowe Miasteczko podjęła uchwałę nr V/16/11 w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych dla Miasta i Gminy Nowe Miasteczko na rok 2011.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 3.03.2011 r.

Przeprowadzana przez organ nadzoru ocena prawna powyższej uchwały prowadzi do wniosku, iż akt ten, w części wskazanej w sentencji, jest sprzeczny z prawem, tj. art. 7 Konstytucji i art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj.: Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.).

Podstawowe naruszenie przywołanych wyżej przepisów przejawia się w zamieszczeniu w rozdziale II Gminnego Programu, punktu 6 lit. a - d, w których uregulowano szczegółowe zasady wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych. Zaakcentować należy, iż tego typu postanowienia wykraczają poza delegację ustawową zawartą w art. 4¹ ust. 2 omawianej ustawy. Program przeciwdziałania alkoholizmowi stanowi wyznacznik działań dla organów gminy, mających na celu zapobieganie uzależnieniom od alkoholu i pomoc osobom

dotkniętym tym nałogiem. Jest to zatem akt o charakterze planistycznym. Ustawodawca wprawdzie jedynie przykładowo wymienia zagadnienia, które lokalny prawodawca jest uprawniony do regulowania w przyjętym programie, nie mniej posiadany przez samorząd gminy margines swobody decyzyjnej nie może przybierać postaci dowolności. Zagadnienia związane ze wydawaniem i cofaniem pozwoleń na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych zostały precyzyjnie uregulowane przez ustawodawcę, który nie upoważnił organów stanowiących gmin do dokonywania w tym zakresie modyfikacji czy uszczegółowień.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Realizując kompetencję organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (tak Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 5 listopada 1986 r., U 5/86, OTK 1996/1/1).

Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co musi skutkować zastosowaniem środków nadzorczych, bowiem Rada unormowała kwestie, których normować nie może.

Z tych samych względów za niezgodne z prawem należy uznać zamieszczenie w rozdziale II pkt 7 ppkt 3 Programu zapisu, wedle którego nadzorowanie realizacji Programu powierza się Pełnomocnikowi Burmistrza. Godzi się tym czasem zauważyć, iż zgodnie z art. 4¹ ust. 2 zd. 3 omawianej ustawy, powołanie pełnomocnika jest uprawnieniem, nie obowiązkiem Wójta. Pozostawienie w mocy kwestionowanego zapisu modyfikowałoby powyższą normę ustawową w ten sposób, iż zobowiązywałoby organ wykonawczy do ustanowienia Pełnomocnika. Tego typu nakaz Rady nie ma zaś żadnego umocowania prawnego.

Powyższe przemawia zatem za uznaniem, iż podjęta uchwała, w części wskazanej w sentencji, w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, stąd też niezbędnym jest zastosowanie w tym zakresie środków nadzorczych.

Na marginesie odnotować należy, iż w uchwalonym Programie pominięto, bądź niewystarczająco zaakcentowano, zagadnienia określone w art. 4¹ ust. 1 pkt 6 i 7 omawianej ustawy. Organ stanowiący winien również wnikliwiej analizować podstawy prawne wydawanych aktów. Przepisem upoważniającym do uchwalenia Programu jest art. 4¹ ust. 2, a nie art. 4 ust. 2 jak wskazano w podjętej uchwale.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

wz. WOJEWODY LUBUSKIEGO
Jan Swirepa
Wicewojewoda Lubuski

Otrzymują:

1. adresat
2. ad acta

INSPEKTOR
w Oddziale Nadzoru
w Wydziale Nadzoru i Kontroli

Sławomir Dudziak

RADCA PRAWNY

mgr Tomasz Domina
B-7G-G-298

Krzyszyna Brodowska
Stary Inspektor Wojewódzki
w Wydziale Nadzoru i Kontroli